

Acció CIUTADANA

SETMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 30 d'Agost 1930.—Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts.—Redacció i Administració, Concentració Republicana—Any I.—Núm. XXVII

Història i Comentari

III

Ens limitarem a la simple exposició, comentada, de fets que componen el desenvolupament dels organismes econòmics, creats exclusivament en interès comú de la societat treballadora, tota vegada que no estem preparats, per fer una relació detallada i complerta dels successos socials, que tampoc encaixaria amb el fons d'aquests articles, que es conclouen en l'estudi d'una fase del problema social.

Convençuts de la importància que té el desvetllament individual, per solidaritzar l'obra comuna que pugui fer l'avenç conscient de les col·lectivitats, creiem que, per la concreció de les nostres llibertats, s'ha de tenir sempre en compte, l'essencialitat humana de les nostres coses, i que per tant, no es pot considerar com una limitació el nostre deure d'imposar als excessos instintius la força de la raó purament humana.

De sobres pot comprovar-se com el fet psicològic de la nostra perfecció, és situat a un horitzó inassolible; per tant, considerem impossible el desenrotllament de la societat sense una llei que reguli els seus efectes, llei que no ha d'ésser imposada, però sí, elaborada en la comprensió lògica entre nosaltres i el succeir material.

Sols així la fatalitat sobre-natural que governa completament la nostra vida, pot trobar un obstacle que retardi la seva victòria sobre les coses dels homes.

La convergència ideal, ha d'ésser necessàriament factible, tota vegada que les lleis han d'erigir-se sobre la veritat i l'extracte essencial d'aquesta és inapelable en tots els llocs i en tots moments.

No dubtem que quan Pascal deia: "Veritat ensà dels Pirineus, error al seu enllà" es referia exclusivament a la realitat de les coses materials, ja que són múltiples les raons demostratives, que evidencien que el fet de no comprendre l'existència de la sola veritat essencial, solament pot provenir d'uns defectes orgànics de la persona o bé del règim intel·lectual a que ha estat sotmesa.

Es possible, doncs, que eliminats aquests prejudicis, i constituint, en interès a la màxima perfecció probable de la societat, els mitjans educatius, que corresponguin a la veritat incontestable, la disposició individual serà un dels factors més apreciats a l'èxit de les col·lectivitats. Aquestes, però, haurien de traspasar els tòpics, com a finalitat, de millorament obrer de més igualtat econòmica per lluitar decididament en l'obtenció de la llibertat integral.

Un Estat social, exclusivament econòmic, on hi hagi centralitzada tota la producció i distribució, pot, amb l'esforç nostre, des dels col·lectivismes ideals, menar-nos cap al socialisme integral.

Més en la lluita es presenten dos inconvenients: és completament impossible que el nostre problema pugui ésser arranjat per persuasió, la utopia de Thomas Morus, no deixava d'ésser el somni d'un home de massa bona fe; i la violència, no obstant les provocacions que la justifiquen continuadament, repugna d'una manera extraordinària, a la nostra condició d'homes.

El socialisme, per tant, no triomfarà per amor sinó per la lluita política i social que s'emprenghi.

A l'any 1795, probablement convençuts d'aquesta impossibilitat, a York, s'havia constituït una associació de ciutadans que es facilitaven els articles de primera necessitat.

I d'acord, potser amb aquest principi, a l'any 1835, segons Henry J. May, Robert

La tercera Dictadura sembla que serà presidida pel Doctor Albiñana.

Les seves entrevistes amb S. M. i el president del Consell de Ministres deuen preparar la seva ascensió.

Comentari

No oblidem la nostra llengua

Estem en vigílies de donar principi a les tasques del nou curs escolar. Cal que es tingui present que el govern de la Dictadura feu impossible, a les nostres escoles, donar les més elementals nocions de Gramàtica catalana. Avui, per tant, són en gran nombre els nens i adolescents que no tenen cap coneixement gramatical de la seva llengua, que és la que haurien de conèixer més fonament. En aquest curs, tenint, com sembla, a Madrid un govern més ben disposat, per les nostres coses, que el seu predecessor, o que almenys no sent la seva catalanofòbia, hauriem de procurar que en totes les escoles de Catalunya es dediqués una part del seu horari escolar a l'alliçament complet en la llengua materna de l'infant, puix que ella ha d'ésser la base de la seva futura cultura i ciutadania. Cal combatre, per errònia i mal intencionada, la funesta concepció que tenen determinades persones, poc afectes a les nostres llibertats, de l'ensenyament de la llengua catalana, atribuint-ho a fins purament polítics. Acceptar una cosa tan falsa equivaldria a adjudicar a la política, qüestions que són de l'exclusiva incumbència de la pedagogia. Solsament per a donar satisfacció als més elementals postulats d'aquesta ciència de l'educació, s'ha d'aconsejar l'ús de la llengua materna en l'ensenyament dels nostres infants i majorment durant els primers anys de vida escolar. Més tard, quan el minyó ja sap llegir i escriure la seva llengua o sigui quan enten bé els conceptes i les idees de que són imatges gràfiques les paraules que ell sap llegir i confegir i tingui un vocabulari mitjanament extens, aleshores és el moment més oportú per a introduir-lo al coneixement de qualsevol altra llengua, del castellà, per exemple. Començar per una llengua que el nen no compren i que per tant és estranya al seu esperit i ambient en que ell viu, és retardar considerablement la seva educació. Anglaterra, que en tots els diversos aspectes de la seva vida nacional, dona proves del seu tradicional seny i lliberisme i que no podem pas titllar de poc patriotes els seus ministres, acaba d'aprovar el seu Departament d'Instrucció Pública una reforma que fa referència a n'aquest assumpte de la llengua. El govern anglès, donant una palesa prova de la seva aptitud i comprensió, ha resolt la delicada qüestió del bilingüisme d'una manera bella i simple a la vegada. Ha acordat que allà on els nens parlin el galès, comencin els seus estudis en aquesta llengua i acabin amb l'anglès, i vice-versa, allà on els nens parlin l'anglès, comencin per l'anglès i acabin per el galès. D'aquesta manera els nens anglesos en eixir de les escoles primàries posseeixen un mitjà de relació que els permet entendre totes les modalitats lingüístiques del seu Estat.

A Catalunya que no fruim, dissortadament, d'una comprensió ministerial tan perfecte, hem de suplir aquesta incomprensió amb la nostra col·laboració, prop dels mestres i autoritats, vetllant per a que els nostres fills basteixin la seva educació i instrucció sobre la base del complet coneixement de la seva llengua.

Els pares i majorment els que públicament manifestem un viu interès per les coses de Catalunya, tenim la ineludible obligació de gestionar, de les autoritats corresponents, no solament el